

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către partea vătămată Stroici Vasile, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 aprilie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Colesnic Veaceslav Vasile, născut la 27 mai 1980, originar din r-nul Sîngerei s. Bălășești, și domiciliat în r-nul Telenești, s. Băneștii Noi.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 19.10.2015 – 14.12.2015 (prima instanță);
2. 26.01.2016 – 06.04.2016 (instanța de apel);
3. 09.06.2016 – 02.11.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Telenești din 14 decembrie 2015, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Colesnic Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, pe un termen de 150 ore.

Acțiunea civilă intentată de partea vătămată Stroici Vasile a fost lăsată spre examinare în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Colesnic Veaceslav, la 19.07.2015, în jurul orelor 22⁰⁰, intenționat, urmărind scopul cauzării leziunilor corporale, în gospodăria lui Afanasie Leontiev, din satul Băneștii Noi, raionul Telenești, în rezultatul unui conflict apărut spontan cu cet. Stroici Vasile, a aplicat violență fizică față de ultimul, manifestată prin aplicarea unei lovituri cu o bătă din lemn peste cap și loviturilor cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, cauzându-i victimei Stroici Vasile vătămare corporală medie cu dereglarea sănătății de lungă durată, sub formă de fractură bilaterală a mandibulei, edem a țesuturilor moi ale feții pe stînga, excoreații pe trunchi, coapsă stînga.

Acțiunile inculpatului Colesnic Veaceslav, au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 152 alin. (1) Cod de procedură penală, vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea de lungă durată a sănătății.

În temeiul cererii inculpatului Colesnic Veaceslav, prin înscris autentic, admis de prima instanță, cauza penală a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către partea vătămată Stroici Vasile, solicitând casarea sentinței atât în latura penală cât și în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă privativă de libertate, iar acțiunea civilă intentată să fie admisă, invocând că:

- sentința este ilegală și pedeapsa aplicată lui Colesnic Veaceslav sub aspect de individualizare este prea blândă și nu este proporțională gravității consecințelor survenite ca rezultat al faptei prejudiciabile;

- în pofida prevederilor art.75 Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul, că în cadrul urmăririi penale inculpatul nu a recunoscut vina integral, încercând să ducă organul de urmărire penală și procurorul în eroare referitor la circumstanțele concrete ale faptei prejudiciabile și la pretensele acțiuni ilegale ale părții vătămate, pentru a evita răspunderea penală;

- recunoașterea de către inculpat a vinei în fața judecătorului și cererea sa de a fi examinată cauza penală în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, constituie doar ca o ultimă soluție pragmatică și nu o formă a căinței sincere sau de conștientizare a gravității faptei sale ilegale;

- instanța de fond nu a ținut cont de faptul ca infracțiunea a fost săvârșită de inculpat sub influența alcoolului, precum și că vătămările corporale i-au fost cauzate de către făptuitor inclusiv cu obiecte folosite în calitate de armă în regiunea capului - organ vital al corpului uman;

- aplicând pedeapsa neindividualizată corect, instanța nu a ținut cont de toate circumstanțele cazului și de suferințele la care a fost supus ca rezultat al acțiunilor ilegale ale lui Colesnic Veaceslav și că anume ca rezultat al acțiunilor inculpatului, o perioadă îndelungată de timp a fost în imposibilitate să activeze pentru a-și întreține familia, a suferit o intervenție chirurgicală, care urmează a fi repetată, iar în perioada de după intervenția chirurgicală, fiind îngrijit de rudele sale, acestea au fost nevoite să absenteze de la serviciu, precum și să suporte alte cheltuieli pentru a asigura recuperarea de după intervenția chirurgicală;

- fractura mandibulei i-a creat pentru o perioadă îndelungată de timp, inconveniente de a se alimenta cu hrană obișnuită și preferată, dureri insuportabile

în procesul de recuperare și probleme de comunicare în mediul ambianal, iar starea psiho-emoțională generată de consecințele traumatismului suferit în regiunea feții, îi provoacă la moment stări episodice de frustrare și neîncredere, în special în momentele când se află în compania persoanelor care nu-l cunosc;

- prima instanță la aplicarea și individualizarea pedepsei n-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, de motivul acesteia, de modul concret de comitere a ei, precum și de faptul că la faza urmăririi penale Colesnic Veaceslav nu a recunoscut integral vina;

- instanța de judecată nu a ținut cont de comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, care, deși i-a achitat parțial serviciile medicale de care a beneficiat, pînă în prezent nu i-a recuperat integral cheltuielile pe care le-a suportat la acel moment și a evitat să execute cu bună credință obligațiile, pe care și le-a asumat în scris prin contractul din 17.08.2015, de a achita integral dauna morală și materială cauzată lui în calitate de parte vătămată; de faptul că Colesnic Veaceslav nu a conștientizat gravitatea acțiunilor comise, și nu și-a cerut de la el scuze într-o formă convingătoare și sinceră pentru aceste fapte, de faptul că imediat după comiterea infracțiunii, inculpatul a continuat să manifeste o vădită lipsă de omenie: vazând subsemnatul fără cunoștință, în loc să cheme ambulanța, din contra, l-a apucat de umeri să-l ducă după casă, iar când a văzut că vine soția acestuia, fără nici o scrupulă a intrat să-și schimbe mai întâi haina de sînge, apoi, la rugămintea soției de a o ajuta, a început să strige cu înverșunare la cea din urmă să-l ia mai repede din curte, amenințând-o că în caz contrar o va ucide și pe ea; de faptul că acțiunea infracțională a fost marcată de o violență evidentă, iar vătămarile corporale i-au fost cauzate cu obiecte, folosite în calitate de armă, în regiunea capului, care constituie organ vital al corpului uman;

- pedeapsa aplicată lui Colesnic Veaceslav sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, nu poate contribui la realizarea scopului legii penale prevăzut de art. 2 Cod penal;

- felul simplist în care s-a comportat prima instanță cu referire la pretențiile sale în calitate de parte civilă, indică la neglijarea totală în această cauză penală a drepturilor părții vătămate și civile;

- prima instanță a neglijat inclusiv prevederile Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție ”*Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală de către instanțele judecătorești*”.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 aprilie 2016, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința în latura civilă și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost admisă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Stroici Vasile și a fost dispusă încasarea din contul lui Colesnic Veaceslav în beneficiul părții vătămate Stroici Vasile a

prejudiciului moral în sumă de 5000 lei, în rest sentința fiind menținută fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că judecând cauza penală prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în faptele incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui Colesnic Veaceslav în baza art. 152 alin. (1) Cod penal.

La fel, instanța de apel a reținut că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei aplicate inculpatului, prima instanță a ținut cont de poziția participanților la proces, de gravitatea infracțiunii comise, de motivele acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de apel a atestat că pedeapsa stabilită inculpatului, este echitabilă faptelor infracționale săvârșite, este în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, careva temeuri de casare a sentinței în latura pedepsei nefiind stabilite după cum s-a solicitat de apelant în cererea sa. Prima instanță la stabilirea pedepsei s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 7, 75 Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că nu poate fi reținut argumentul apelantului că instanța a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă, deoarece pedeapsa stabilită este în corespundere cu normele legale și va duce la atingerea scopului pedepsei penale, or dezacordul cu pedeapsa aplicată de prima instanță nu echivalează cu ilegalitatea acesteia.

Cu referire la acțiunea civilă și la pretenția părții vătămate Stroici Vasile privind repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile infracționale ale lui Colesnic Veaceslav în sumă totală de 21170 lei cu titlu de prejudiciu material și moral, instanța de apel a notat că aceasta urmează a fi admisă în latura încasării prejudiciului moral, iar în latura prejudiciului material se menține dispoziția primei instanțe.

În această ordine de idei, instanța de apel a specificat că ținând cont de nivelul (gradul) suportării de către partea vătămată a suferințelor fizice și psihice în legătură cu vătămările corporale cauzate, fiindu-i dereglată sănătatea pe o perioadă de timp, precum și de faptul că, condamnarea inculpatului în sine constituie la fel, o satisfacție echitabilă pentru partea vătămată, se va încasa cu titlu de prejudiciu moral suma de 5000 lei, considerând că aceasta este o sumă reală și corespunde faptelor comise, care compensează consecințele negative ale prejudiciului suportat de acesta.

În partea ce ține de prejudiciul material, instanța de apel a indicat că, conform declarațiilor părții vătămate, inculpatul i-a achitat o sumă de bani pentru tratament, totodată partea vătămată a înaintat acțiunea civilă, solicitând încasarea sumei de 21170 lei cu titlu de prejudiciu material și moral, astfel, nespecificând care sumă constituie prejudiciul material și care cel moral, la fel, neprezentând probe în confirmarea sumei prejudiciului material, iar inculpatul nu este de acord cu suma solicitată de apelant.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către partea vătămată Stroici Vasile, care indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, invocând că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel s-au instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor invocate în apel, și anume că *„la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că în cadrul urmăririi penale inculpatul nu a recunoscut vina integral, încercînd să ducă organul de urmărire penală și procurorul în eroare referitor la circumstanțele concrete ale faptei prejudiciabile și la pretinsele acțiuni ilegale ale părții vătămate, pentru a evita răspunderea penală; recunoașterea de către inculpat a vinei în fața judecătorului și cererea sa de a fi examinată cauza penală în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, se constituie doar ca o ultimă soluție pragmatică și nu ca o formă a căinței sincere sau de conștientizare a gravității faptei sale ilegale; în partea ce ține de comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, care, pînă în prezent nu a recuperat integral cheltuielile pe care le-a suportat ca urmare a procedurilor medicale și a evitat să execute cu bună credință obligațiile pe care și le-a asumat în scris, prin contractul din 17.08.2015 de a achita integral dauna morală și materială cauzată lui în calitate de parte vătămată, precum și faptul că inculpatul Colesnic Veaceslav nu a conștientizat gravitatea acțiunilor comise deoarece măcar nu și-a cerut scuze într-o formă convingătoare și sinceră pentru aceste fapte; neglijarea de către instanța de fond a faptului că infracțiunea a fost săvîrșită de inculpat sub influența alcoolului în prezența mai multor persoane, precum și că vătămrile corporale i-au fost cauzate de către acesta inclusiv cu obiecte folosite în calitate de armă în regiunea capului - organ vital al corpului uman; cele 150 ore de muncă neremunerată în folosul comunității reprezintă o pedeapsă prea blîndă care este contrară principiilor prevăzute de art. 2 alin. (1) Cod penal, va genera dispreț față de ea din partea inculpatului nefiind suficientă nici pentru corectarea acestuia, nici pentru prevenirea de noi infracțiuni și nici pentru a-i oferi o satisfacție echitabilă, prima instanță a încălcat pct. 20, 22, 23, 28 ale Hotărîrii Plenului Curții Supreme*

de Justiție „ Cu privire la aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, de către instanțele judecătorești ”;

- atât prima instanță, cât și instanța de apel au neglijat prevederile art. 77 alin. (1) lit. j) Cod penal;

- argumentele invocate de prima instanță și menținute de instanța de apel referitor la recunoașterea vinei, căința sinceră a inculpatului și absența circumstanțelor agravante, sunt lipsite de substanță. Instanța de apel n-a acoperit cu argumente plauzibile motivele indicate în cererea de apel;

- instanța de apel neîntemeiat și greșit a menționat în decizia contestată precum că n-ar fi prezentat în instanța de fond probe care ar fi confirmat întinderea prejudiciului cauzat prin acțiunile inculpatului Colesnic Veaceslav, nefiind analizate nici de prima instanță și nici de instanța de apel prevederile contractului în original, semnat de către acesta și Colesnic Veaceslav, prezentat în calitate de probă, din care reieșeau obligațiile pe care și le-a asumat benevol de a-i recupera prejudiciul material și moral;

- concluziile instanței de apel care au fost puse la fundamentul deciziei din 06.04.2016, prin care: nu s-au luat în considerare și nu au fost analizate probele prezentate în calitate de parte vătămată și parte civilă în instanța de fond care demonstau întinderea prejudiciului material și moral cuantificat concret în acțiunea civilă - reprezintă o eroare gravă de fapt, care indică la ilegalitatea deciziei contestate.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, or soluția instanțelor inferioare ce țin de recuperarea prejudiciului material sunt legale, precum și decizia instanței de apel în partea ce ține de compensarea prejudiciului moral în sumă de 5000 lei. La fel, indică cu referire la alegațiile părții vătămate privind dezacordul cu categoria și mărimea pedepsei aplicate, că prima instanță și instanța de apel au individualizat corect pedeapsa în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, și-au argumentat soluția privind măsura de pedeapsă aplicată inculpatului și i-au stabilit acestuia o pedeapsă echitabilă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept

să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că recurentul invocă ca temeiuri de recurs, cazurile prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, sub aspectul că „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel s-au instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*”, precum indică și temeiul de recurs prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, fără a expune însă care cazuri al acestui temei de recurs sunt aplicabile în speța dată.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aspectele contestate, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Cu referire la temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal statuează că din conținutul recursului declarat de recurent, nu se identifică nici un argument în privința confirmării cazurilor de aplicabilitate a temeiului invocat, la fel, în urma examinării materialelor cauzei, nu s-au identificat careva circumstanțe care ar cădea sub incidența acestui temei și ar constitui motiv de casare, astfel acesta este unul pur declarativ și neîntemeiat.

Ce ține de alegațiile recurentului, descrise în pct. 6 a prezentei decizii, ce cad sub incidența temeiul de recurs prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care acesta invocă că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, or motivele invocate în apel care au rămas fără argumentare detaliată, nu afectează soluția corectă, deoarece din conținutul deciziei instanței de apel (f.d. 135-137), rezultă că per ansamblu instanța de apel a examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale, fapt ce este în corespundere și cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 din hotărârea sa din 16 februarie 2010 în cauza Albert contra României (cererea 13911/03), statuează că dacă art. 6 §1 obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse

atenției sale. Motivele invocate în decizie (f.d. 135-137) instanța de recurs ordinar le însușește și le acceptă în speța dată.

La fel, ce ține de alegațiile recurentului, ce cad sub incidența aceleiași teme de recurs, sub aspectul că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, prin faptul că *„instanța de apel neîntemeiat și greșit a menționat în decizia contestată precum că n-ar fi prezentat în instanța de fond probe care ar fi confirmat întinderea prejudiciului cauzat prin acțiunile inculpatului Colesnic Veaceslav, nefiind analizate nici de prima instanță și nici de instanța de apel prevederile contractului în original, semnat de către acesta și Colesnic Veaceslav, prezentat în calitate de probă, din care reieșeau obligațiile pe care și le-a asumat benevol de a-i recupera prejudiciul material și moral; concluziile instanței de apel care au fost puse la fundamentul deciziei din 06.04.2016, prin care: nu s-au luat în considerare și nu au fost analizate probele prezentate în calitate de parte vătămată și parte civilă în instanța de fond care demonstau întinderea prejudiciului material și moral cuantificat concret în acțiunea civilă - reprezintă o eroare gravă de fapt, care indică la ilegalitatea deciziei contestate.”*, Colegiul penal conchide că nu pot fi admise, acestea fiind nefondate, or soluția primei instanțe privind admiterea în principiu a acțiunii civile în partea prejudiciului material cu lăsarea acesteia spre examinare în ordinea procedurii civile, menținută de instanța de apel, precum și admiterea acțiunii civile în partea prejudiciului moral de către instanța de apel, este corectă și justificată, or după cum rezultă din materialele cauzei, deși a fost anexat un contract încheiat între partea vătămată și inculpat cu privire la restituirea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune (f.d. 93-95), la acesta nu au fost anexate, careva probe-înscrisuri ce ar confirma cuantumul prejudiciului material solicitat, totodată, se indică că recurentul are dreptul să intenteze o acțiunea civilă în instanța de drept comun, cu anexarea la aceasta a materialelor confirmative privind mărimea prejudiciului material solicitat ce va permite instanței civile să se pronunțe asupra cuantumului despăgubirilor.

Cît privește criticile recurentului prin care acesta își manifestă dezacordul cu individualizarea pedepsei penale aplicate inculpatului, menținute de instanța de apel, ce cad sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, precum că *„argumentele invocate de prima instanță și menținute de instanța de apel referitor la recunoașterea vinei, căința sinceră a inculpatului și absența circumstanțelor agravante, sunt lipsite de substanță. Instanța de apel n-a acoperit cu argumente plauzibile motivele indicate în cererea de apel”*, Colegiul penal atestă că sunt neîntemeiate și reprezintă opinia subiectivă a recurentului, or prima instanță și-a motivat corect în sentință soluția sa privind aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată inculpatului (f.d. 106), iar instanța de apel just a menținut această soluție prin decizia sa (f.d. 135- 136), pronunțându-se argumentat asupra aspectelor criticate, or ambele instanțe ierarhic inferioare au ținut cont în deplină măsură de

principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat care se caracterizează pozitiv, de prezența circumstanțelor atenuante și lipsa circumstanțelor agravante, de lipsa antecedentelor penale, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de limitele de pedeapsă reduse în temeiul art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în final stabilindu-i o pedeapsă echitabilă în cadrul acestor limite, care va duce la realizarea scopului pedepsei penale, conform art. 61 alin. (2) Cod penal, iar temeuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor constatări nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

În aceeași ordine de idei, cu privire la motivul invocat de recurent, precum că „*atît prima instanță, cît și instanța de apel au neglijat prevederile art. 77 alin. (1) lit. j) Cod penal*”, Colegiul penal notează că este nefundamentat, or în rechizitoriu (f.d. 71, verso), a fost indicat că „*circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal, la stabilirea pedepsei învinuitului Veaceslav Colesnic nu s-au stabilit*”, iar pe parcursul judecării cauzei în privința lui Colesnic Veaceslav învinuirea nu a fost modificată, prin urmare, atît prima instanță, cît și instanța de apel au judecat cauza în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, conform art. 325 Cod de procedură penală, or instanța de judecată poate să modifice învinuirea în sensul agravării situației inculpatului, doar în condițiile art. 326 Cod de procedură penală.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărîrea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

10. Conducîndu-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către partea vătămată Stroici Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 aprilie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Colesnic Veaceslav Vasile**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **01 decembrie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin